

Nd.

205. Breytingartillögur

við frv. til l. um dýrtíðarráðstafanir.

Frá miuni hl. fjárhagsn. (EOI).

1. Við III. kafla.

Fyrirsögn kaflans verði:

Um niðurfellingu tolla á ýmsum nauðsynjavörum.

12., 13., 14., 15. og 16. gr. falli niður, en í stað komi ný grein, sem verði 12. gr. (og breytist greinatalan sankv. því), svo hljóðandi:

Árið 1948 skal ekki innheimta tolla af eftirtöldum vörutegundum:

Tollskrá:

Flokkur	Kaflí	Nr.	Vörutegund
II	8.	33.	Rúsínur.
—	—	34.	Sveskjur.
—	9.	1.	Kaffi óbrennt.
—	—	2.	Kaffi br. eða brennt og malað.
—	—	3.	Te.
—	10.	1—7.	Korn ómalað.
—	11.	1—15.	Kornvörur til manneldis.
III	15.	3.	Hvalfeiti, hert og hert síldarlýsi.
—	15.	9—19.	Feiti og feitar olíur úr jurtaríkinu.
IV	17.	1—2.	Strásykur og höggvinn sykur.
—	21.	1.	Kaffibætir og kaffilíki alls konar.
—	23.	3—13.	Skepnufóður og úrgangsefni frá matvælaframleiðslu.
VI	28.	57—58.	Lyf.
XI	47.	13.	Vefnaður úr ull.
—	48.	5.	Tvinni.
—	—	16—18.	Ofnar vörur úr baðmull.
—	49.	6.	Tvinni.
—	—	21—30.	Ofnar vörur úr spunaefnum greinds kafla.
—	51.	7—8.	Prjónavoð, sokkar og leistar úr gervisilki og öðrum gervipráðum.
—	51.	13—30.	Prjónavörur úr ull og öðrum dýrahárum, baðmull, hör og öðrum spunaefnum úr jurtaríkinu.
—	52.	1—13.	Fatnaður og aðrar vörur úr vefnaði.
XII	54.	3—10.	Skófatnaður.

2. Við IV. kafla.

A. Á eftir 24. gr. frv., sem verður 20. gr., komi nýjar greinar svo hljóðandi:

a. (21. gr.). Vextir af stofnlánum til útvegsins vegna báta, skipa, fiskiðjuvera eða annarra fasteigna skulu frá og með 1. jan. 1948 eigi vera hærri en

2½% árlega. Heildarupphæð þeirra lána, sem vaxtalækkunin nær til, skal til hvers aðila vera tilsvarendi því, sem veitt hefði verið úr stofnlána-deild sjávarútvegsins. Frá sama tíma skulu vextir af rekstrarlánnum til útgerðar og fyrirtækja, sem starfa í beinu sambandi við útgerðina, eigi vera hærri en 2½% árlega. Óheimilt er að segja upp lánnum vegna þessara vaxtalækkana.

Jafnframt skal ríkisstjórnin gera ráðstafanir til þess, að lán, sem ákvæði 1. málsg. ná til, verði föst lán, og lánstími 20—30 ár, miðað við ný skip og báta og nýjar verksmiðjur. Skulu lánsstofnanir skyldar að hlíta því, að lánnum útgerðarinnar hjá þeim verði þannig breytt.

Um framkvæmd þessarar greinar skal nánar ákveðið í reglugerð, að fengnu álitum samtaka útvegsmanna.

- b. (22. gr.). Frá og með 1. janúar 1948 skulu váttryggingariðgjöld fiskiskipa lækka þannig, að iðgjald af nýjum bátum og skipum verði ekki hærra en 4% á ári. Sé um sérstaklega vandaða eða sterka báta og skip að ræða, skal iðgjaldið þó ekki vera hærra en 3% á ári.

Váttryggingariðgjöld eldri báta skulu lækka í samræmi við ákvæði 1. málsg.

Nánari ákvæði um váttryggingariðgjöld skulu sett með reglugerð, að fengnum tillögum Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum.

- c. (23. gr.). Ríkisstjórnin skal endurgreiða ekki síðar en 1. jan. 1948 þær 4 krónur af verði hvers sildarmáls, sem haldið var eftir samkv. 6. gr. laga nr. 97 frá 28. des. 1946, um ríkisábyrgð vegna bátautvegsins o. fl.
- d. (24. gr.). Allar afborganir af lánnum útvegsins, sem tryggð eru með veði í bátum, skipum, fiskiðjuverum og öðrum fasteignum og falla til greiðslu á árinu 1947, skulu falla niður, og framlengist lánstíminn um eitt ár, nema breytingar séu gerðar á lánstíma samkv. 6. gr. hér að framan.
- e. (25. gr.). Ríkisstjórnin getur veitt samtökum útvegsmanna einkarétt til þess að flytja inn og annast heildsölu á veiðarfærum og öðrum útgerðarvörum, enda hafi allir útvegsmenn rétt til þátttöku í samtökunum með jöfnum atkvæðisrétti.

Komi í ljós, að nauðsynlegt sé að taka leigu- eða eignarnámi veiðarfæraverksmiðjur til þess að hægt sé að tryggja útvegsmönnum veiðarfærin með kostnaðarverði, er ríkisstjórninni heimilt, að fengnum tillögum samtaka útvegsmanna, að gera slíkar ráðstafanir.

Nú óska samtök útvegsmanna ekki að hagnýta sér þá heimild, sem um getur í 1. málsg., og er ríkisstjórninni þá heimilt að taka í sínar hendur innflutning og heildverzlun með útgerðarvörur svo og að taka upp framleiðslu veiðarfæra.

Veiðarfæri og útgerðarvörur, sem ríkið flytur inn eða framleiðir, skulu seld útgerðarmönnum á kostnaðarverði.

Samvinnufélög útgerðarmanna hafa forgangsrétt til þess að annast smásölu á útgerðarvörum.

Meðan ákvæði 1.—3. mgr. þessarar gr. eru ekki framkvæmd, skal stjórn Landssambands ísl. útvegsmanna hafa rétt til að tilnefna tvo trúnaðarmenn, til eins árs í senn, til þess að gæta hagsmuna útvegsmanna við verðlagningu veiðarfæra og annarra útgerðarvara.

Verðlagning veiðarfæra og annarra útgerðarvara skal miðuð við það, að þau séu seld með kostnaðarverði.

- f. (26. gr.). Til þess að tryggja það, að olía sé seld útgerðinni á kostnaðarverði, og til þess að dreifingarkostnaður verði sem minnstur, skal ríkisstjórnin hafa einkaleyfi til innflutnings á hvers konar olíum og benzíni og

annast heildsölu þeirra. Þar, sem félög útvegsmanna eru starfandi, skal þeim falin dreifing oliunnar til útvegsmanna á félagssvæðinu.

Ríkisstjórninni er heimilt að taka eignarnámi fyrir olíuverzlun ríkisins eða samtök útvegsmanna hvers konar tæki til dreifingar á olíum og benzíni, sem fyrir eru í landinu, eftir því sem þörf krefur.

Í stjórn olíuverzlunarinnar skulu vera 3 menn, einn tilnefndur af Landssambandi isl. útvegsmanna og tveir skipaðir án tilnefningar.

B. 26. gr. frv. (sem verður 27. gr.) orðist svo:

Ríkisstjórnin skal hlutast til um, að fyrir 1. jan. 1948 verði settar nýjar verðlagsreglur um alla vinnu vélsmiðja, báta- og skipasmíðastöðva og annarra, sem kunna að hafa með höndum viðgerðar- og viðhaldsstörf í þjónustu útgerðarinnar. Skulu hinar nýju reglur miðaðar við, að eigi sé leyft að leggja prósentuálagningu á þessi verk. Verðlagsreglur samkvæmt þessari grein skulu settar að fengnum tillögum samtaka útvegsmanna. Samtökum útvegsmanna skal gefinn kostur á að tilnefna fulltrúa, sem hafi sama rétt og fulltrúar verðlagseftirlits ríkisins til þess að fylgjast með framkvæmd verðlagsreglnanna.

3. Við V. kafla.

Í stað 27.—34. gr. frv. komi ný grein (sem verður 28. gr.) svo hljóðandi:

Ríkisstjórnin skal láta útgerðum þeirra skipa, sem töpuðu á síldarútgerð sumarið 1947, í té vaxtalaus stuðningslán, og skal lánunum úthlutað samkvæmt þeim reglum, er felast í l. nr. 104 20. des. 1945, um aðstoðarlán til síldarútvegsmanna 1945. Lánin skulu veitt til 5 ára. Heimilt skal ríkisstjórninni f. h. ríkissjóðs að taka lán í þessu skyni allt að 5 millj. króna.